

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/24/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814010057
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814010057.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. septembra 2015 vo Vranove nad Topľou

r o z h o d o l :

Obžalovaní :

1./ S. O., A.. XX.XX.XXXX Q. Q. A. S., S. W. O. F.
Č..XXX, E.. Q. A. S., prechodne bytom bez prihlásenia
T. Č.. XXX, Q., E.. Q. A. S., t. č. vo výkone
trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody,
nezamestnaný,

2./ G. U., A.. XX.XX.XXXX Q. Q. A. S., S. W. D. Č.. XXX,
Q., E.. Q. A. S., nezamestnaný,

3./ U. U., A.. XX.XX.XXXX Q. Q. A. S., S. W. D. Č.. XXX/X,
Q., E.. Q. A. S., nezamestnaný,

sa uznávajú za vinných, že

1. obžalovaný S. O.

dňa 01.12.2013 v čase okolo 22:00 hod. došiel zo zadnej strany od poľa k súvisle oplotenému pozemku rodinného domu s popisným číslom 4XX/X A. J. N. Q. Q. A. S., kde následne rukami rozplietol pletivo oplotenia, čím vytvoril diery v oplotení, cez ktorú vošiel na uvedený pozemok a následne z tam stojacej neuzamknutej drevenej stodoly odcudzil 2 ks kolies z dvojkolesového vozíka, kovové vahadlo zo studne s podstavcom a 60 l medený kotlík, čím takto svojím konaním spôsobil pre G. W., A.. XX.XX.XXXX, S. W. N. XXX/X, Q. A. S. - Č., škodu odcudzením podľa odborného vyčíslenia vo výške 150,- Eur a škodu poškodením oplotenia podľa odborného vyčíslenia vo výške 10,- Eur,

2. obžalovaní S. O. Y. G. U.

obžalovaní po vzájomnej dohode v čase okolo 19:00 hod. dňa 01.12.2013 došli k oplotenej zadnej hospodárskej časti dvora rodinného domu č. XXX/XX Q. E. Q., E.. Q. A. S., kde rukou si otvorili bráničku, ktorá sa nachádzala v oplotení a následne vošli dnu do hospodárskej časti dvora, kde odtiaľto odcudzili 2 ks kovové disky na nákladné motorové vozidlá, 6 ks kovových rúrok o dĺžke 1 ks 2 m a nefunkčné kovové koleso s hriadeľom s ložiskami, ktoré naložili na dve dvojkolky a odviezli domov a následne dňa 02.12.2013 odniesli do zberných surovín vo Q. A.. A. J.. H., Č. Č., pričom spôsobili aj škodu krádežou pre poškodeného F. Q., A.. XX.XX.XXXX, S.. W. Q. A., Q., J.. M. Č.. XX/XXX, E.. Q. A., prechodne Q. A., Q., J.. M. Č.. XXX/XX, E.. Q. A., podľa odborného vyčíslenia vo výške 11,- Eur,

3. obžalovaní S. O. Y. G. U.

obžalovaní dňa 15.12.2013, v čase asi okolo 15:00 hod., po spoločnej dohode došli do lesného porastu č. XXX, nachádzajúceho sa v k. ú. obce Q., E.. Q. A., ktorý patrí do lesného pôdneho fondu a je zapísaný na LV č. XXX, F. Č. XXXX, parcela registra „„, kde spoločne vyťažili cca 1,5 m³ dreveniny dub, ktorú následne pokrátili na cca 1,5 m dlhé kusy a následne toho istého dňa, ako aj nasledujúceho dňa 16.12.2013, vyťaženú drevnú hmotu odcudzili, čím takto svojím konaním pre nájomcu tohto lesného porastu G.. F. W., A.. XX.XX.XXXX, S.. W. U. Q.Y. XX, E.. Q. A./.., spôsobili krádežou škodu podľa Výpočtu náhrady škody vo výške 72,- Eur,

4. obžalovaní G. U. Y. U. U.

dňa 21.12.2014 v čase okolo 01:00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli spoločne k pohostinstvu s popisným číslom 318 nachádzajúcemu sa na U. J. Q. E. Q., E.. Q. A. S., na ktorého okne rozbil obžalovaný U. U. kameňom sklenenú výplň, cez takto vzniknutý otvor vošiel do vnútra pohostinstva, pričom v tom čase obžalovaný G. U. zostal vonku pred pohostinstvom, kde dozeral, aby ich nikto nevyrušil a z priestorov pohostinstva obžalovaný U. U. odcudzil alkoholické nápoje rôznych značiek, cigarety rôznych značiek, cukrovinky, satelitný prijímač nezistenej značky a ovládač termostatu od plynového kotla, ktoré veci na dvakrát uložil do pripravených vriec, ktoré podal vonku obžalovanému G. U., po čom následne spoločne aj s odcudzenými vecami odišli do miesta trvalého bydliska, ktoré uložili na povale domu, čím týmto konaním spôsobili pre poškodenú P.Á. W., G. : XXXXXXXX, S. W. Q., X. XXX, E.. Q. A. S., celkovú škodu odcudzením vecí vo výške 1.575,50 Eur, škodu poškodením - rozbitím okna vo výške 30,- Eur, pričom pre I. U. Q. A. S., A. X. XX, škoda poškodením nevznikla,

5. obžalovaný S. O.

v dobe od 20.11.2014 do 10.12.2014, v O. F., E.. Q. A. S., bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 10T/96/2007 zo dňa 03.10.2007, právoplatným dňa 25.10.2007, v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 5PP/70/2008 zo dňa 17.09.2010, právoplatným dňa 26.10.2010, preto bolo Okresným súdom Vranov nad Topľou dňa 10.12.2014 nariadené jeho dodanie do výkonu trestu odňatia slobody,

t e d a

obžalovaný S. O. v bode 1/ rozsudku

- neoprávnene vnikol do obydľia iného,

obžalovaný S. O. v bode 2/ rozsudku

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného,

obžalovaný S. O. v bode 3/ rozsudku

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takou vecou bolo drevo z pozemku, ktoré patrí do lesného pôdneho fondu,

obžalovaný S. O. v bode 5/ rozsudku

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

obžalovaný G. U. v bode 2/ rozsudku

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného,

obžalovaný G. U. v bode 3/ rozsudku

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takou vecou bolo drevo z pozemku, ktoré patrí do lesného pôdneho fondu,

obžalovaný G. U. v bode 4/ rozsudku

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,

obžalovaný U. U. v bode 4/ rozsudku

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný S. O. v bode 1/ rozsudku

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona,

obžalovaný S. O. v bode 2/ rozsudku

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný S. O. v bode 3/ rozsudku

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný S. O. v bode 5/ rozsudku

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

obžalovaný G. U. v bode 2/ rozsudku

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný G. U. v bode 3/ rozsudku

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný G. U. v bode 4/ rozsudku

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný U. U. v bode 4/ rozsudku

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný S. O.

za skutky uvedené v bodoch 1/ a 2/ rozsudku

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri zistení rovnováhy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desiatich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona r u š í výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 21.11.2013 č.k. 2 T 196/2013-108, doručeným obžalovanému dňa 10.12.2013 a právoplatným dňa 20.1.2014, ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 41 ods. 1, § 54 Tr. zákona uložený trest povinnej práce v trvaní 250 (dvestopäťdesiat) hodín, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

za skutky uvedené v bodoch 3/ a 5/ rozsudku

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zákona pri zistení rovnováhy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný G. U.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Tr. zákona a neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný U. U.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 3 Trestného zákona pri zistení prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. d), písm. j) Tr. zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmienene odsúdenia v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný S. O. p o v i n n ý z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodenému G. W., A.. XX.XX.XXXX Q. Q. A. S.E., S. W. Q. A. S., N. Č.. XXX/X sumu 160,00 eur (stošesťdesiat eur).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní S. O. Y. G. U. p o v i n n í spoločne a nerozdielne z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodenému G.. F. W., A.. XX.XX.XXXX Q. Q. A. S., S. W. U. Q.Y. XX, E.. Q. A. S., G. XX XXX XXX sumu 72,00 eur (sedemdesiatdva eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného G.. F. W. so zvyškom nároku na náhradu škody o d k a z u j e na občianske súdne konanie alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovaným S. O., G. U. Y. U. U. urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Obžalovaný S. O.Á. vyhlásil, že je vinný vo vzťahu k skutkom uvedených pod bodmi 1,2,3 a 5 tohto rozsudku. Obžalovaný G. U. urobil vyhlásenie o vine vo vzťahu k skutkom 2,3 a 4 tohto rozsudku. Obžalovaný U. U. vyhlásil, že je vinný v prípade skutku uvedeného v bode 4/ tohto rozsudku.

Vzhľadom na to, že obžalovaní odpovedali na všetky otázky obsiahnuté v ust. § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, položené im v súlade s ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku, kladne, po zistení stanoviska prokurátora a prítomných poškodených, súd vyhlásenie obžalovaných podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutkov obžalovanými sa nevykoná s tým, že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody.

Na tomto podklade súd rozhodol, že obžalovaný S. O., pokiaľ ide o skutok 1/ tohto rozsudku, tým, že v inkriminovaný deň násilným spôsobom vošiel na pozemok rodinného domu na N. J. Q. Q. A., odkiaľ zo stodoly odcudzil 2 ks kolies, kovové váhadlo zo studne s podstavcom a 60 l medený kotlík, ktorým spôsobil škodu pre poškodeného G. W. tak ako je uvedené v skutku 1/ tohto rozsudku, po objektívnej stránke naplnil všetky pojmové znaky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaní S. O. Y. G. U. v prípade skutku 2/ tohto rozsudku po spoločnej dohode vošli dňa 01.12.2013 do hospodárskej časti dvora rodinného domu v obci Q., odkiaľ odcudzili kovové súčasti, ktoré odviezli domov a následne do zberných surovín, teda neoprávnene vnikli do obydľia iného a neoprávnene tam zotrvali, pričom škodu spôsobili len vo výške 11,- Eur, teda týmto konaním sa dopustili vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaní S. O. Y. G. U. tým, že dňa 15.12.2013 po predchádzajúcej dohode z lesného pozemku vyťažili drevinu dub, ktorú poklátili na menšie kusy a nasledujúceho dňa 16.12.2013 túto vyťaženu drevnú hmotu odcudzili, po všetkých stránkach naplnili skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a to pokiaľ sa týka skutku 3/ tohto rozsudku.

Obžalovaný G. U. Y. U. U. tým, že dňa 21.12.2014 po predchádzajúcej dohode, násilným spôsobom do pohostinstva v obci Vecheč vnikol obžalovaný U. U., ktorý z neho odcudzil rôzne požívatinu, alkohol, cigarety ako aj satelitný prijímač a ovládač termostatu od plynového kotla, ktoré poukladal do pripravených vriec, pričom vonku strážil obžalovaný G. U. a s týmito odcudzenými vecami obaja obžalovaní spolu odišli domov, čím poškodenej P. W. spôsobili škodu krádežou ako aj poškodením zariadenia vo výške uvedenej vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom poškodenej I. U. škodu nespôsobili, čím sa dopustili, pokiaľ sa týka skutku 4/ tohto rozsudku, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Obžalovaný S. O., ktorý v dobe od 20.11.2014 do 10.12.2014 nenastúpil do výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody bez vážneho dôvodu uloženého mu trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 10T/96/2007 zo dňa 03.10.2007, právoplatným dňa 25.10.2007 v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5PP/70/2008, zo dňa 17.09.2010, právoplatným dňa 26.10.2010 a z toho dôvodu bolo nariadené dodanie do výkonu trestu odňatia slobody, po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaní sa všetkých vyššie uvedených skutkov dopustili v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, keďže chceli vyššie uvedeným spôsobom porušiť alebo ohroziť záujmy chránené týmto zákonom.

Obžalovaní sa skutkov dopustili ako trestne zodpovedné subjekty.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody a to výsluchom jednotlivých obžalovaných len k týmto výrokom, prítomných poškodených Q., G.. W., G. W. Y. P. W. k výroku o náhrade škody, prečítaním znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie na obžalovaného S. O., oboznámením listinných dôkazov, ako aj príslušných spisov, ktoré boli pripojené k tomuto konaniu.

Obžalovaný G. U. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že má družku L. S., ktorá je na materskej dovolenke a poberá mesačne 220,- Eur. Spolu s touto družkou majú dve deti vo veku 8 mesiacov a 2 roky. S predchádzajúcou družkou má štvorročnú dcéru, na ktorú neplatil výživné a z toho dôvodu sa voči nemu viedlo trestné stíhanie. Keďže jeho terajšia družka vyplatila dlžné výživné na túto maloletú dcéru, tak pravdepodobne už nebude ďalej trestne stíhaný. Nevedel sa vyjadriť k skutočnosti, koľkokrát bol v minulosti súdne trestaný, avšak doplnil, že v čase rozhodovania súdu sa voči nemu viedlo trestné stíhanie pre neplatenie výživného. V čase konania hlavného pojednávania a to konkrétne od 7.5.2015 sa pritom nachádzal vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice, do ktorej bol vzatý tunajším súdom za spáchanie krádeže. Vyjadril sa, že jednotlivým poškodeným spôsobenú škodu neuhradil.

Z výpovede obžalovaného S. O. na hlavnom pojednávaní súd zistil, že má tri maloleté deti s manželkou Š. O.. Je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 320,- Eur, pričom jeho manželka poberá 340,- Eur. Uvedol, že bol v minulosti asi trikrát či štyrikrát súdne trestaný. Trest povinnej práce uložený mu trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/196/2013 nevykonal, keďže ihneď ho zobrali do výkonu trestu policajti. Uvedol, že spôsobenú škodu neuhradil, ale túto je ochotný zaplatiť.

Z výpovede obžalovaného U. U. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že tento je bezdetný, žije so strýkom, keďže rodičov nemá a jeho súrodenci žijú samostatne. Na výživu mu prispieva jeho strýko, ktorý poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške 130,- Eur, pričom on nepoberá žiadne štátne sociálne dávky. Voči nemu sa nevedie žiadne trestné stíhanie a nevie o tom, že by bol v minulosti priestupkovo postihnutý. Zo spôsobenej škody dosiaľ nič neuhradil. Vo vzťahu k skutku uvedeného v bode 4/ rozsudku sa vyjadril, že bol vtedy veľmi opitý a že ho brat G. U. na spáchanie tohto skutku nenaviedol.

Poškodený G. W. si v prípade skutku uvedeného v bode 1/ rozsudku uplatnil škodu vo výške 160,- Eur, na náhradu ktorej navrhol zaviazat' obžalovaného S. O. v odsudzujúcom rozsudku.

Poškodený F. Q., pokiaľ ide o skutok uvedený pod bodom 2/ tohto rozsudku, si neuplatnil nárok na náhradu škody.

Poškodený G.. F. W. si v konaní pred súdom z dôvodu odcudzenia drevnej hmoty v prípade skutku uvedeného pod bodom 3/ tohto rozsudku uplatnil škodu vo výške 1.572,- Eur, na náhradu ktorej navrhol zaviazat' obžalovaných S. O. Y. G. U. spoločne a nerozdielne.

Poškodená P. W. si v prípade skutku 4/ tohto rozsudku z dôvodu, že spôsobenú škodu jej uhradila poisťovňa vo výške 700,- Eur, pričom časť odcudzených vecí jej aj bola vrátená políciou, neuplatnila nárok na náhradu škody. Poškodená I. U., ktorej prináležalo pohostinstvo, v ktorom došlo k spáchaniu tohto skutku, si nárok na náhradu škody takisto neuplatnila.

Podľa znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie na obžalovaného S. O., tento netrpí a ani v čase spáchania skutku netrpel žiadnou duševnou poruchou. Znalci u tohto obžalovaného zistili ľahkú mentálnu retardáciu (debilitu), čo je vrodená porucha intelektu, intelekt je znížený do pásma IQ=50-69. Vzhľadom na charakter trestných činov obžalovaný v čase spáchania skutkov bol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania a bol schopný svoje konanie ovládať a to aj napriek intelektu zníženému do pásma ľahkej mentálnej retardácie. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania, pričom nie je závislý na alkohole a ani na iných psychoaktívnych látkach. Pobyť obžalovaného na slobode nie je

z psychiatrického hľadiska nebezpečný. Ochranné psychiatrické liečenie by nespĺnilo podľa názoru znalcov svoj účel. Zníženie intelektu do pásma ľahkej mentálnej retardácie (debility) je stav trvalý, liečbou neovplyvniteľný.

V prípravnom konaní v jednotlivých trestných veciach, ktoré boli spojené do tohto konania, boli vyhotovené zápisnice o ohliadke miesta činu s príslušnou fotodokumentáciou a zabezpečené odborné vyjadrenia k výške spôsobenej škody ako aj správy rôznych štátnych orgánov týkajúcich sa obžalovaných.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona)

V prípade obžalovaného S. O. súd zistil, že tento bol v minulosti päťkrát priestupkovo postihnutý a to za priestupky proti majetku, za porušenie povinnosti chrániť občiansky preukaz ako aj za priestupky proti verejnému poriadku.

Podľa odpisu z registra trestov uvedený obžalovaný bol v minulosti už celkovo 7 krát súdne trestaný. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 2 T 196/2013 - 108 zo dňa 21.11.2013 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 250 hodín. Z obsahu príslušného súdneho spisu súd zistil, že obžalovaný uvedený trest povinnej práce ešte nevykonal. Pred uvedeným odsúdením bol obžalovaný odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a predchádzajúce odsúdenia sú takisto ako v prejednávanej trestnej veci prevažne za majetkovú trestnú činnosť ako aj za trestný čin výtržníctva podľa § 364 Tr. zákona.

V predmetnej trestnej veci pritom v prípade tohto obžalovaného došlo k spojeniu trestných vecí vedených pôvodne na tunajšom súde pod sp. zn. 12 T 24/2014 a 12 T 62/2015.

Skutky uvedené v obžalobnom návrhu v spise tunajšieho súdu pod sp. zn. 12 T 24/2014 pod bodmi 1, 2 pritom obžalovaný S. O. spáchal dňa 01.12.2013 a skutku uvedeného pod bodom 3/ tohto obžalobného návrhu sa obžalovaný dopustil dňa 15.12.2013. Trestný rozkaz Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 2 T 196/2013-108 zo dňa 21.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.01.2014, bol tomuto obžalovanému doručený dňa 10.12.2013. Z uvedenej genézy trestnej činnosti mal tak súd za zistené, že v prípade skutkov uvedených v bodoch 1,2 tohto rozsudku je obžalovanému potrebné ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, keďže k spáchaniu týchto skutkov došlo skôr ako bol obžalovanému doručený trestný rozkaz tunajšieho súdu sp. zn. 2 T 196/2013 zo dňa 21.11.2013. Je potrebné poznamenať, že obžalovaný trest povinnej práce uložený mu uvedeným rozhodnutím do konania hlavného pojednávania v predmetnej trestnej veci nevykonal a teda na uvedené odsúdenie sa tak nevzťahuje fikcia neodsúdenia.

Skutku uvedeného pod bodom 3/ tohto rozsudku (pôvodne vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 12 T 24/2014) sa mal obžalovaný dopustiť dňa 15.12.2013 a skutku uvedeného pod bodom 5/ tohto rozsudku (pôvodne vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 12 T 62/2015) sa obžalovaný dopustil v období od 20.11.2014 do 10.12.2014. Všetky tieto skutky tak obžalovaný S. O.Á. spáchal až po nadobudnutí právoplatnosti trestného rozkazu tunajšieho súdu sp. zn. 2 T 196/2013 zo dňa 21.11.2013 a z uvedeného dôvodu vo vzťahu k týmto skutkom rozsudku bolo potrebné tomuto obžalovanému ukladať samostatný trest.

V prípade všetkých skutkov rozsudku týkajúcich sa tohto obžalovaného a to skutkov uvedených v bode 1/, 2, /3/ a 5/ tohto rozsudku pritom súd na strane tohto obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v podobe priznania sa k spáchaniu všetkých skutkov ako aj úprimné oľutovanie ich spáchania (§ 36 písm. l/ Tr. zákona). Obžalovanému pritom prirážalo, že bol v minulosti za trestnú činnosť už opakovane súdne trestaný v zmysle ust. § 37 písm. m/ Tr. zákona. Z uvedeného dôvodu v prípade všetkých skutkov uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku nebolo potrebné upravovať základnú trestnú sadzbu tohto trestného činu, podľa ktorého súd ukladal tomuto obžalovanému trest.

V prípade skutkov uvedených pod bodmi 1/ a 2/ tohto rozsudku súd pritom ukladal vo vzťahu k odsúdeniu tunajším súdom pod sp.zn. 2 T 196/2013 súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods.1 Tr. zákona. Keďže uvedeným trestným rozhodnutím bol obžalovanému uložený trest povinnej práce, ktorý však obžalovaný dosiaľ nevykonával, keďže obžalovaný nastúpil opätovne do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený tunajším súdom pod sp. zn. 10 T 96/2007 a to od 10.12.2014, dospel súd k názoru, že uloženie súhrnného trestu povinnej práce aj vzhľadom na nevyhnutnosť uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody v prípade ďalších skutkov v predmetnej trestnej veci, nie je možné a z tohto dôvodu súd aj v prípade skutkov pod bodmi 1/ a 2/ tohto rozsudku uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Za primeraný pritom súd v prípade týchto skutkov rozsudku považoval trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov. Pri určení presnej výmery tohto trestu súd nakoniec zobral do úvahy, že tento obžalovaný bol v minulosti opakovane súdne trestaný, napriek poskytnutej možnosti preukázať, že sa napravil a to uložením alternatívneho trestu v podobe trestu povinnej práce, túto možnosť nevyužil, pričom obžalovanému bola uložená aj povinnosť vykonať zvyšok trestu odňatia slobody uloženého mu v trestnej veci tunajšieho súdu pod sp.zn. 10 T 96/2007, z výkonu ktorého bol obžalovaný podmienene prepustený a teda dospel k názoru, že na nápravu tohto obžalovaného z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie je potrebné mu uložiť trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov.

Súd zároveň v prípade tohto obžalovaného pri uložení súhrnného trestu zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze tunajšieho súdu sp. zn. 2 T 196/2013.

Keďže obžalovaný bol v predchádzajúcich 10 rokoch pred spáchaním týchto skutkov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona).

Pokiaľ ide o skutky uvedené v bodoch 3/ a 5/ tohto rozsudku, súd dospel k záveru, že vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov za skutky uvedené v bodoch 1/ a 2/ tohto rozsudku, za primeraný možno považovať trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov. Po spočítaní uvedených trestov odňatia slobody tak tomuto obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody v celkovej výmere 12 mesiacov a takýto trest súd považoval za adekvátny počtu spáchaných skutkov, predchádzajúcu trestnú činnosť tohto obžalovaného, vrátane jej charakteru a to aj vo vzťahu k trestnej činnosti ostatných spolupáchateľov v predmetnej trestnej veci.

Keďže aj v prípade uvedených skutkov bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody v období posledných 10 rokov pred spáchaním uvedených trestných činov, súd ho na výkon trestu aj v prípade týchto odsúdení zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona).

Obžalovaný G. U. podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov bol celkovo už 8 krát priestupkovo postihnutý, pričom išlo prevažne o priestupky proti verejnému poriadku ale aj priestupky na úseku cestnej premávky či priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Podľa odpisu z registra trestov bol tento obžalovaný v minulosti už 9 krát súdne trestaný. Naposledy bol tento obžalovaný odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 12 T 37/2009 za zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne. Obžalovaný bol pritom z výkonu uvedeného trestu odňatia slobody prepustený dňa 22.05.2013. Pred predmetným odsúdením bol pritom obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 29.03.2007 sp. zn. 10 T 75/2007 za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a to na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 2 rokov, pričom po podmienene prepustený z výkonu tohto trestu bol rozhodnuté, že obžalovaný je povinný zvyšok tohto trestu vykonať.

Na strane tohto obžalovaného súd vzhliadol len priťažujúcu okolnosť v podobe predchádzajúcich odsúdení v zmysle ust. § 37 písm. m) Tr. zákona. Na jeho strane súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zákona, keďže tento obžalovaný sa pôvodne v prípravnom konaní k spáchaniu všetkých žalovaných skutkov nepriznal a ich spáchanie neolutoval, čo by bolo možné vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Keďže obžalovaný sa dopustil viacerých prečinov bolo mu potrebné ukladať úhrnný trest odňatia slobody podľa trestného činu z nich najprísnejšie trestaného podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, pričom výmera tohto trestu je totožná ako pri prečine krádeže podľa § 212 ods.

2 Tr. zákona tak aj pri prečine porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a to trest odňatia slobody až na dva roky.

Po úprave trestnej sadzby v zmysle ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona tak bolo potrebné tomuto obžalovanému ukladať úhrnný trest odňatia slobody vo výmere od 8 mesiacov do 2 rokov.

Pri určovaní konkrétnej výmery trestu tomuto obžalovanému súd zohľadnil jeho predchádzajúcu kriminogénnu minulosť, keďže zo všetkých obžalovaných bol najviac súdne trestaný a to aj za závažnú trestnú činnosť, počet skutkov v predmetnej trestnej veci, a to v počte troch skutkov ako aj jeho mieru účasti na spáchaní týchto skutkov. Zohľadniac všetky vyššie uvedené okolnosti tak súd dospel k záveru, že primeraným a adekvátnym trestom na nápravu obžalovaného je úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že takto určená výmera trestu odňatia slobody nad dolnou hranicou upravenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona je totožná s výmerou trestu odňatia slobody obžalovanému S. O., ktorý spáchal síce v predmetnej trestnej veci viac skutkov, avšak na druhej strane nebol toľkokrát súdne potrestaný ako tento obžalovaný. Súd dospel k záveru, že uloženie výrazne nižšieho či výrazne vyššieho trestu ako obžalovanému S. O. by v prípade tohto obžalovaného nezodpovedalo zásadám ukladania trestov.

Keďže obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona).

Obžalovaný U. U. bol v minulosti trikrát priestupkovo postihnutý a to dvakrát za priestupky proti verejnému poriadku a jedenkrát za priestupok spočívajúci v porušení ustanovení o chodcoch.

Z odpisu registra trestov pritom vyplýva, že tento obžalovaný nebol v minulosti ešte súdne trestaný.

Tomuto obžalovanému teda poľahčovalo, že skutok uvedený pod bodom 4/ tohto rozsudku spáchal vo veku blízkom veku mladistvých (§ 36 písm. d/ Tr. zákona). Obžalovaný pred spáchaním tohto trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zákona). Obžalovaný sa pritom k spáchaniu stíhaného skutku v prípravnom konaní výslovne nepriznal a jeho spáchanie ani neofutoval v zmysle ust. § 36 písm. l) Tr. zákona. Na strane obžalovaného súd nezistil žiadne priťažujúce okolnosti v zmysle ust. § 37 Tr. zákona.

Z uvedeného dôvodu bolo potrebné upraviť hornú hranicu trestnej sadzby pri trestnom čine, podľa ktorého súd ukladal trest tomuto obžalovanému podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona a to pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona vo výmere do dvoch rokov a obžalovanému tak ukladať trest odňatia slobody až do jedného roka a štyroch mesiacov.

Pri ukladaní trestu tomuto obžalovanému súd zobral do úvahy, že tento sa dopustil len jedného skutku v predmetnej trestnej veci, aj keď v porovnaní s obžalovaným G. U. vyvinul väčšiu aktivitu pri spáchaní predmetného trestného činu. Zároveň však súd zohľadnil, že tento obžalovaný bol v čase spáchania tohto skutku vo veku blízkom veku mladistvého a dosiaľ sa nedopustil závažného protiprávneho konania, pretože sa dopustil len menej závažných priestupkov. Z týchto vyššie uvedených dôvodov súd preto dospel k záveru, že tomuto obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 4 mesiacov.

Vzhľadom na predchádzajúcu bezúhonnosť tohto obžalovaného súd je toho názoru, že na nápravu tohto obžalovaného je postačujúci výkon tohto trestu nespojený s obmedzením jeho osobnej slobody a z tohto dôvodu súd výkon tohto trestu podmienenčne odložil. Za primeranú skúšobnú dobu pritom súd považoval túto dobu v trvaní 18 mesiacov, teda nad dolnou hranicou výmery tejto skúšobnej doby, počas ktorej je obžalovaný povinný preukázať, že spáchanie tohto skutku bolo ojedinelým vybočením z jeho dosiaľ riadneho spôsobu života.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Poškodenému G. W. súd priznal nárok na náhradu škody v ním uplatnenej výške 160,- Eur v súlade s obžalobným návrhom, pokiaľ ide o skutok 1/ tohto rozsudku Na náhradu tejto škody súd zaviazal obžalovaného S. O.Á..

Poškodenému G.. F. W., pokiaľ ide o skutok 3/ rozsudku, bola priznaná škoda vo výške 72,- Eur, na náhradu ktorej súd zaviazal obžalovaných S. O. Y. G. U. spoločne a nerozdielne, keďže takto bola výška škody ustálená v skutkovej vete obžaloby. Tento poškodený, ktorý si uplatnil škodu v celkovej výške 1.572,- Eur, bol vo zvyšku svojho nároku v zmysle ust. 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázaný na občiansko - súdne konanie alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Keďže poškodení Q., W. Y. I. U. si nárok na náhradu škody neuplatnili, súd o týchto nárokoch nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.